

11. — Vgl. वैषरथ.

वैत (1. व oder वा + ऊत) adj. von dir gefördert, — geliebt RV. 1, 8, 2, 3. 73, 9. 74, 8. 2, 11, 6. त्वया वयं संघ्न्यस्वोतास्तव प्रणीत्यश्याम वाजान् 4, 4, 14. 29, 5. 5, 3, 6 u. s. w. — Vgl. युष्मोत.

वैति (1. व oder वा + ऊति) adj. deine Förderung —, deine Liebe geniessend RV. 5, 65, 5. यथा जेषाम समिथे वितयः 9, 76, 5.

त्सर, त्सरति NAIGH. 2, 14 (= गतिकर्मन्). DHĀTUP. 13, 46 (= क्वगति). तत्सार, तत्सरथि (P. 6, 4, 121, Sch.); सत्सारीत् (P. 7, 2, 2. VOP. 8, 71), सत्सार; schleichen; trans. heranschleichen an, beschleichen (um zu fangen oder zu bewältigen); erschleichen: त्सरन्धर्वमस्तुतम् RV. 8, 1, 11. लोपाशः सिंहे प्रत्यञ्चमत्साः 10, 28, 4. सद्यो ज्ञातस्तत्सार युष्मिभिः 1, 143, 4. यस्वा स्वपत्नीं त्सरति यस्वा दिप्सति ज्ञायतीम् AV. 8, 6, 8. यद्यत्कृत्तः शकुन एह गवा त्सरन्विवर्त्तं बिलं आससाद् 12, 3, 13. त्सरत्त इव सर्पति मृगधर्मा वै यज्ञाः PAÑĀV. Br. 6, 7. ANUPADA 2, 1. यो हैनं पाप्मा मायया त्सरति न हैनं सो ऽभिभवति ÇAT. Br. 11, 1, 6, 12. राहू राजानं (den Mond) त्सरति चरत्म् KAUC. 100.

— अभि Jmd abfangen: गोभिर्यदीमन्ये अस्मन्मृगं न त्रा मृगयन्ते । अभि-त्सरति धेनुभिः RV. 8, 2, 6.

— अत्र wegschleichen: अत्र त्सरत्पुशन्त्यशिकित्वान् RV. 4, 71, 5.

— उप heranschleichen an: धातुव्यमुपत्सर्व वज्रेण कृत्ति ÇAT. Br. 1, 6, 2, 28. त्सर in dem zur Erkl. von सेवत्सर künstlich gebildeten Worte सेवत्सर ÇAT. Br. 11, 1, 6, 12.

त्सरं ved., त्सरं UṆĀDIS. 1, 7. (von त्सर) m. 1) ein schleichendes Thier oder ein best. Thier der Art: मा मा पथेन र्यसा विदत्सरुः RV. 7, 50, 1. — 2) Stiel eines Blattes, Gefässes u. s. w.: पलाश° KAUC. 35. 83. ANUPADA 1, 8. सत्सरुक ohne Stiel: चमस PAÑĀV. Br. 25, 4. LĀTJ. 10, 12, 12. KĀTJ. ÇR. 24, 4, 40. In der klass. Sprache häufig vom Griff eines Schwertes AK. 2, 8, 2, 58. H. 782. असि° MBh. 10, 461. अस्पृष्टखड्गत्सरुणापि — भुजेन RAGH. 18, 47. असिं च सुत्सरुम् MBh. 2, 1916. खड्गे विमलत्सर R. GORR. 2, 31, 25. कृत्तिदत्तत्सरखड्गान् MBh. 6, 4372. 2, 1836. 8, 1021. 3979. 12, 3630. खड्गं च कनकत्सरुम् 3, 1527. 4, 1336. fgg. HARIV. 3253. R. 3, 50, 2. गृहीतखड्गचर्माणास्ततो भूयः प्रकारिणः । त्सरुमार्गान्यथोद्दिष्टाश्चैरुः सर्वासु भूमिषु ॥ MBh. 1, 5341.

त्सारिन् (wie eben) adj. schleichend, heimlich kommend, versteckt: त्वा त्सारी (nach SĀJ. sehr furchtsam) दसमानो भर्गमादे त्वावयि RV. 1, 134, 5. उपाहृतमनुबुद्धं निखातं वैरं त्सार्यन्विदाम् कर्त्रम् AV. 10, 1, 19. त्सारुक (von त्सर) adj. geschickt in der Handhabung des Schwertes gaṇa आकर्षादि zu P. 5, 2, 64. MBh. 1, 5271.

थ

थ 1) m. a) Berg. — b) ein Schützer vor Gefahren (भयरत्नक) MED. th. 1. — c) Anzeichen einer Gefahr (भयचिह्न). — d) eine best. Krankheit. — e) das Essen ÇABDAR. im ÇKDR. — 2) n. a) das Schützen, Bewahren. — b) Furcht. — c) Gebet für Jm's Heil MED.

थक्कन m. N. pr. eines Mannes RĀĠA-TĀR. ed. Calc. 6, 231. 236. Varianten: ठक्कन und ठक्कम.

थक्रिय m. N. pr. eines Mannes RĀĠA-TĀR. 4, 493.

थक्वियक m. desgl. RĀĠA-TĀR. 5, 151.

थर्व, थर्वति = चरति NIR. 11, 48 in der Ableitung von अथर्वन्.

थल्यारक m. N. pr. eines Dorfes RĀĠA-TĀR. 8, 674.

थुड्, थुडति verhüllen DHĀTUP. 28, 93. — Vgl. स्युड्.

थुत्कार (थुत् + 1. कार) m. der beim Ausspeien hervorgebrachte Laut ÇKDR. WILS. — Vgl. थुत्कार.

थुत्थु onomatop. von einem beim Essen gehörten Tone: °कारक wird bei den Buddhisten nicht unter die Geistlichen aufgenommen VJUTP. 198.

थुत्कृत् (थुत् onomat. + कृत्) m. ein best. Vogel (mahr. कोला) NIGH. Pr.

थुर्व, थुर्वति verletzen, beschädigen DHĀTUP. 15, 62. — Vgl. तुर्व.

थुत्कार m. = थुत्कार H. 267.

थुत्कृत n. geräuschvolles Ausspeien H. 1521.

थुथ Nachahmung des beim Ausspeien entstehenden Lautes SŪKTIKA-NĀMṚTA im ÇKDR. थुथ WILS.

थैथै Nachahmung des Lautes eines musikalischen Instruments SAṆ-GĪTADĀM. im ÇKDR.

थोउन n. nom. act. von थुड् ÇKDR. WILS.